ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEMREPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera, v právní věci navrhovatele: **a) HOSANEMO a. s.,** se sídlem Na Pískách 2583/8, Praha 6, **b) SARA CZ, s. r. o.,** se sídlem Mezibranská 19, Praha 1, obou zastoupených JUDr. Jaroslavou Šafránkovou, advokátkou se sídlem Mezibranská 19, Praha 1, proti odpůrci: **Město Klecany,** se sídlem Do Klecánek 52/24, Klecany, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2010 - územní plán Města Klecany, schváleného zastupitelstvem města Klecany dne 20. 4. 2010,

takto:

I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 Ao 3/2010 a sp. zn. 8 Ao 4/2010 **se spojují** ke společnému projednání a rozhodnutí a nadále budou vedeny pod sp. zn. 8 Ao 3/2010.

II. Návrh na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu města Klecany, schváleného usnesením zastupitelstva města Klecany dne 20. 4. 2010, **se zamítá**.

III. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

1. Dvěma samostatnými návrhy ze dne 18. 6. 2010 se společnost HOSANEMO a. s. [dále jen „navrhovatel a)"] a společnost SARA CZ, s. r. o. [dále jen „navrhovatel b)"] domáhaly zrušení části územního plánu města Klecany č. 1/2010, schváleného

zastupitelstvem města Klecany dne 20. 4. 2010 a oznámeného veřejnou vyhláškou dne 21. 4. 2010 (dále jen „územní plán“). V návrzích vymezili části textového a grafického vymezení ploch, ve vztahu ke kterým by měl být územní plán zrušen. Shodně uvedli, že přijetím územního plánu byla zásadním způsobem dotčena a omezena jejich práva a zájmy související s výkonem vlastnického práva. Přestože navrhovatel b) vznášel v průběhu řízení na veřejném zasedání námitky, zastupitelstvo města Klecany se s nimi nevypořádalo.

2. Navrhovatel a) namítl, že mapová část územního plánu neobsahuje řádné označení pozemků v souladu s katastrem nemovitostí, proto není postaveno najisto, jakým způsobem a v jaké míře územní plán zasahuje do jednotlivých vlastnických vztahů konkrétních osob. Mapové přílohy jsou nepřezkoumatelné zejména co do rozsahu zásahu do vlastnického práva, specifikace výměr jednotlivých staveb či omezení ve formě veřejných prostranství, vedení pozemních staveb, komunikací či tzv. povinných ochranných zón. Z textové části územního plánu vyplývá, že vlastnická práva jsou dotčena více než v nezbytné míře a diskriminačním způsobem. Územní plán je dle navrhovatelů zcela nepřezkoumatelný i pro vlastníky všech ostatních dotčených pozemků, jelikož z něj není jasné, kterých konkrétních vlastníků se dotýká, jakým způsobem zasahuje do jejich vlastnických vztahů, a to i proto, že jednotlivé pozemky jsou podřazeny pod nesrozumitelné kódy, nejsou opatřeny parcelními čísly a nelze tak provést jejich přesnou identifikaci.

3. Navrhovatel a) zdůraznil, že Stavební úřad Klecany vydal dne 6. 8. 2001 pod čj. 0219/ÚR/St/2001 územní rozhodnutí, kterým určil způsob využití a zastavění pozemků. Územní plán však toto rozhodnutí nerespektuje, jelikož znemožňuje realizaci a rozmístění staveb podle rozhodnutí stavebního úřadu. Zasahuje do práv vlastníka, mění-li charakter pozemků do té míry, že ze stavebních pozemků vytváří jiné kultury – veřejnou zeleň. Město Klecany je vlastníkem přímo navazujících pozemků na tuto lokalitu, které ovšem vybudováním veřejné zeleně nezatěžuje a naopak je připravuje ke komerčnímu využití. Je zcela nepřípustné, aby územní plán záměrně vytvářel předpoklady pro vyvlastnění majetku, neboť takový postup je v přímém rozporu s Ústavou a Listinou základních práv a svobod. Opatření obecné povahy vůbec nerespektuje zásadu proporcionality a přiměřenosti. Z napadeného územního plánu je jednoznačně patrna absence jakéhokoliv pokusu o přiměřenost daného řešení.

4. Navrhovatel a) napadenému územnímu plánu rovněž vytkl, že pod bodem 7.2. textové části územního plánu jsou uvedeny záměry, pro které lze pouze vyvlastnit. Mezi těmito pozemky jsou zahrnuty i jeho pozemky, které jsou na základě územního rozhodnutí Stavebního úřadu v Klecanech určeny k bytové výstavbě. Územní plán zásadním způsobem zasáhl do jeho vlastnických práv, jestliže hodlá na pozemcích v jeho vlastnictví provést rovněž tzv. asanaci ploch kolem zámku a umístit zde veřejnou zeleň, což vyplývá z části 7.3.2. O 21 VZ 6 textové části. Na pozemcích navrhovatele a) se vždy nacházely stavby pro zemědělství a je proto zcela nepřípustné, aby za situace, kdy je vydáno územní rozhodnutí pro výstavbu bytových domů, zde bylo územním plánem zasahováno do vlastnických vztahů a do rozhodnutí předcházejících vydání územního plánu.

5. Oba navrhovatelé namítli rovněž porušení § 7 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Tento předpis nepředpokládá, že by se plochy veřejných prostranství umisťovaly na soukromé pozemky uzavřených areálů (např. statku). Má-li obec možnost rekultivace veřejných prostranství a vybudování zeleně, není nejmenšího důvodu, aby zasahovala do vlastnického práva vlastníka tím, že v uzavřeném areálu bude budovat veřejnou zeleň. Přijetím územního plánu došlo také k porušení § 10 předmětné vyhlášky, jelikož toto ustanovení jednoznačně řeší vymezení ploch technické infrastruktury. V případě, kdy je územním rozhodnutím určen jiný způsob využití pozemků, je naprosto nepřípustné, aby územní plán v těchto pozemcích řešil plochy technické infrastruktury, které přitom mohou a mají být řešeny jiným způsobem. Pokud by v textové i grafické části územního plánu nebylo vypuštěno opatření týkajících se těchto ploch, došlo by k omezení vlastnického práva navrhovatelů v zásadním rozsahu, jelikož u pozemků, pro které je vydáno pravomocné, platné a účinné územní rozhodnutí, jsou měněny účely využití v neprospěch vlastníka. Taktéž návrhy na veřejně prospěšné stavby (dopravní a technická infrastruktura) je zasahováno do vlastnického práva, jestliže v územním plánu jsou tyto pozemky dotčeny právem města Klecany vyvlastnit je nebo uplatnit předkupní právo.

6. Podle navrhovatele b) nerespektuje územní plán ani v nejmenším stávající územní rozhodnutí ze dne 16. 8. 2001, čj. 0604/ÚR/St/2001 a ve svém důsledku znemožňuje realizaci a rozmístění staveb podle rozhodnutí stavebního úřadu, z něhož plyne, že pozemek je určen k jiným účelům. Územním plánem navrhované stavby (stavby dopravní a technické infrastruktury, veřejně prospěšné stavby a opatření) zasahují do jeho pozemku p. č. 463/3 zcela nevhodným a nekoncepčním způsobem, trafostanice jsou umístěny uprostřed pozemku v místech, kde je plánována zcela jiná výstavba, a to přesto, že by bylo možno je umístit tak, aby nevadily dalšímu využití pozemku. Mimo to elektrické, kanalizační, vodovodní a plynovodní vedení by bylo možné umístit na přilehlých cestách, které nemají jiného využití. Veřejně prospěšné stavby nejsou zakresleny na výkresu veřejně prospěšných staveb, který je součástí mapové části územního plánu jako výkres č. A 3. V tomto směru je pak napadené opatření obecné povahy dle navrhovatele b) nezákonné (navrhovatel však neuvádí konkrétní ustanovení právního předpisu, který by tím měl být porušen).

7. Dle tvrzení navrhovatele b) není z textové části patrné přesné umístění navrhovaných omezení vlastnictví ani jejich rozsah. Nikde není zmíněna jakákoliv úvaha o alternativním řešení nebo o možné diferenční lokalizaci tzv. lokálních prvků územně ekologické stability. Tyto prvky nejsou detailně popsány, takže i když navrhovatel b) má za to, že keře nikterak nepoškodí jeho pozemek, nikde není dáno, že zpracovatel územního plánu neměl na mysli např. topoly. Je zřejmé, že opatření, jež by dovolovalo vyvlastnění částí jeho pozemků nebo využití předkupního práva, nebylo přiměřené. Zdůraznil, že nesouhlasí s navrhovaným využitím pozemků p. č. 463/3 a 463/2 k vybudování dvou nových trafostanic, které přezírá právo soukromého vlastnictví a prokazuje neschopnost navrhnout tato zařízení na pozemcích veřejně dostupných ve vlastnictví města Klecany. Územní rozhodnutí vydané Stavebním úřadem Klecany nepředpokládá jakýkoliv zásah spočívající v budování trafostanic, proto se jedná o porušení pravomocného rozhodnutí, jež by mělo být i sankcionováno.

8. Nesprávnost a nepřiměřenost tvorby územního plánu vůči porušení vlastnického práva je dle navrhovatele b) patrna i z té jeho části, která se dotýká pozemků p. č. 463/5 a 463/16, na nichž je předpokládána výstavba místní komunikace. Děje se tak, aniž by byla zohledněna skutečnost, že na těchto pozemcích nemůže být v dohledné době uskutečňována jakákoliv výstavba, jelikož pro výstavbu je tento pozemek zařazen do tzv. druhé etapy. Územní plán určuje jakési pořadí pro využití území, pro něž v území souvisejícím s pražským okruhem není jakékoliv konkrétní opory a specifikace mající vztah k poměru času vůči pozemku, je pouhým dohadem a neopírá se o žádnou odbornou studii. Z odůvodnění některých partií textové části je patrné, že se zpracovatel územního plánu kloní k tzv. severní alternativě pražského okruhu, což již bylo několikrát odmítnuto. Etapizace ve smyslu § 19 písm. f) [pozn. NSS – správně § 19 odst. 1 písm. f] zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (dále též stavební zákon) neznamená, že by měla probíhat po desetiletí. Navrhovatel b) bezvýsledně žádal, aby zastupitelstvo na své schůzi změnilo ve vztahu k pozemku č. 463/5 jeho jakékoliv časové omezení z hlediska budoucí plánované výstavby a zařadilo jej do první etapy. Etapizací dochází k omezení vlastnických práv navrhovatele b), jelikož je určován způsob využití pozemků v různých obdobích bez ohledu na záměr vlastníků a účelnost zařazení jedné části území do několika etap, ve kterých by měly být postupně prováděny i stavební činnosti.

9. Navrhovatel b) vznáší námitky mimo jiné i proto, že řízení, které předcházelo jeho vydání, trpí vadami spočívajícími v nesprávném postupu při projednávání územního plánu. Pořizovatel územního plánu má povinnost rozhodovat o námitkách vznášených proti návrhu územního plánu a provádět zápis z veřejného projednání územního plánu. Navrhovatel b) nebyl o námitkách vznesených na schůzi konané dne 28. 5. 2007 a dalších jednáních se starostou města nejen vyrozuměn, ale dokonce tyto námitky nejsou obsaženy ve spisu s odůvodněním, že byly zaznamenány pouze zpracujícím architektem, ale nikoliv v zápisu z jednání o konání veřejného projednání návrhu územního plánu. Tím došlo dle navrhovatele b) k porušení § 53 stavebního zákona. Pořizovatel měl vypracovat rozhodnutí, které mělo být navrhovateli b) doručeno ve smyslu § 72 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. To se nestalo.

10. Konečně navrhovatel b) namítl, že vzhledem k tomu, že návrh územního plánu nebyl náležitým způsobem specifikován a byl naprosto nesrozumitelný a nepřezkoumatelný, nevznikl před jeho schválením náležitý prostor pro vznesení více kvalifikovaných námitek, než mohl vznést v době, kdy bylo alespoň do určité míry zjistitelné, čím se návrh bude zabývat. Z finálního textu územního plánu se lze spíše dohadovat, že územní plán má za cíl mnohem více, než bylo obsahem jeho zadání.

II.

11. Odpůrce ve stanovené ani pozdější lhůtě nevyužil svého práva se vyjádřit k návrhům navrhovatelů.

III.

12. Předně Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrhy obou navrhovatelů spolu po skutkové i právní stránce souvisí, jsou v nich zčásti uplatňovány stejné důvody, proto věci vedené pod sp. zn. 8 Ao 3/2010 a sp. zn. 8 Ao 4/2010 spojil ke společnému projednání a rozhodnutí. Soud o návrzích rozhodoval za souhlasu účastníků řízení bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), sám neshledal důvod k nařízení jednání, neboť spisové materiály předložené odpůrcem a navrhovateli se shodují, přičemž poskytují dostatečnou odpověď pro posouzení obou návrhů.

13. Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval posouzením, zda jsou v projednávané věci naplněny všechny podmínky řízení. Těmi jsou v řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části v souladu s § 101a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.) existence předmětu řízení (opatření obecné povahy), aktivní legitimace navrhovatele a formulace závěrečného návrhu.

14. O tom, že územní plán je opatřením obecné povahy nelze mít v dané věci pochyb. Skutečnost, že napadený správní akt je opatřením obecné povahy, konkrétně územním plánem, co do materiálních i formálních znaků, navrhovatelé ostatně ani nezpochybňovali.

15. Splněn je procesní požadavek, a sice aktivní legitimace navrhovatelů k podání návrhu, kterou sami odvozují z toho, že **navrhovatel a)** je vlastníkem pozemků v k. ú. Klecany, a to pozemků p. č. 1/3, 1/4, 1/5, 1/6, 2/1, 2/2, 2/3, 2/4, 2/5, 6, 133/1, 448, 449, 746, 747, 455/1, 455/2, 455/8, 455/9, 455/10, 455/12, 455/13, 463/14, 724 a **navrhovatel b)** vlastníkem pozemků v k. ú. Klecany p. č. 356/1, 319/9, 314/63, 279/9, 463/3, 463/2, 463/5, 463/16, které jsou dotčeny územním plánem, jenž zasahuje do jejich vlastnických práv. Podmínka aktivní procesní legitimace je naplněna, tvrdí-li navrhovatel, že územním plánem jsou dotčena jemu náležející subjektivní práva.

16. V mezích požadavků zákona, byť s určitými formálními pochybeními, jsou i závěrečné návrhy obou navrhovatelů. Nutno uvést, že formulace většiny jednotlivých bodů petitu nepůsobí příliš srozumitelně, jelikož oba navrhovatelé požadují, aby „*opatření obecné povahy..., kterým se vydává Územní plán Města Klecany se zrušuje v části....se vypouští...*“. Navrhovatel a) pod bodem I. petitu svého návrhu navrhl zrušení územního plánu „*v oddílu 7.2.1. Asanace nazvaném A1 asanace částí dolních kasáren se vypouští bod A3 asanace ploch kolem zámku*“. Tato petitní část není s ohledem na již řečené jednak příliš srozumitelná a jednak pozemky ve vlastnictví navrhovatele a) nejsou do oddílu A1 zahrnuty, navrhovatel sám neuvedl souvislost mezi asanací částí dolních kasáren a dotčením jeho práv, přičemž se v odůvodnění návrhu vyjadřoval pouze k asanaci ploch kolem zámku. Proto Nejvyšší správní soud se zřetelem na obsah návrhu vycházel z toho, že petit směřuje jen do zrušení bodu A3 asanace ploch kolem zámku. Výhrady lze mít i k formulaci petitu navrhovatele b), který v části V. zřejmě omylem navrhl zrušení části územního plánu v oddílu pod bodem 7.1.2. Veřejně prospěšné opatření - Plochy územního systému ekologické stability v části O22 Sz1, O25 Sz4, O26 Sz5 a O8 LBK 6. Pod bodem 7.1.2. je ovšem zařazen pouze lokální prvek územního systému ekologické stability č. O8 LBK 6. Zbylé plochy jsou uvedeny v části 7.3.2., přičemž zrušení plochy vymezené pod bodem 022 Sz1 a O25 Sz4 znovu navrhuje pod bodem VII. petitu. Nejvyšší správní soud i přes vznesené výhrady nepovažuje formulaci petitů obou navrhovatelů za vnitřně rozpornou či nesrozumitelnou v takové míře, jež by bránila meritornímu přezkumu věci.

17. Nejvyšší správní soud při meritorním přezkoumávání územních plánů a jejich částí vychází z „algoritmu“ vyjádřeného v rozhodnutí ze dne 27. 9. 2005, čj. 1 Ao 1/2005 - 98, publikovaného pod číslem 740/2006 Sb. NSS. Tento algoritmus spočívá v pěti po sobě jdoucích krocích, a to v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy, v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání *ultra vires*), v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem, v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy (nebo jeho části) se zákonem (materiální kritérium) a v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho přiměřenosti.

18. V případě prvních dvou kroků vymezeného algoritmu navrhovatelé žádné výhrady nevznesli. Nejvyšší správní soud pouze nad rámec nutného odůvodnění uvádí, že zastupitelstvo města Klecany bylo nadáno pravomocí vydat pro tuto obec územní plán, přičemž nevyplynulo, že by při této činnosti překročilo meze právním řádem vymezené působnosti.

19. Nejvyšší správní soud tudíž přistoupil k posouzení, zda vydání předmětného územního plánu předcházel řádný procesní postup, zda obsah opatření obecné povahy není v rozporu se zákonem, a konečně se zabýval otázkou přiměřenosti. Na tomto místě předesílá, že tam, kde se mu to jevilo jako vhodné, posoudil některé související námitky, které je možno podřadit do různých kroků algoritmu, společně.

20. Navrhovatelé shodným způsobem namítli nepřezkoumatelnost územního plánu, a to jak ve vztahu k zásahu do svých vlastnických práv, tak i z pohledu dalších vlastníků pozemků. Navrhovatelé ovšem nemohou brojit proti nezákonnosti vzešlé z územního plánu či jeho tvorby, která nezasahuje do jejich vlastních práv, ale naopak jež se dotýká práv jiných subjektů. Tzv. *actio popularis* není při řízení o přezkumu zákonnosti opatření obecné povahy přípustná. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud posuzoval námitku nepřezkoumatelnosti toliko ve vztahu k navrhovatelům, přičemž v namítaném rozsahu vad územního plánu a se zřetelem na pozemky v jejich vlastnictví dotčené územním plánem nepřezkoumatelnost neshledal.

21. Navrhovatelé nespecifikovali, zda nepřezkoumatelnost shledávají ve všech či pouze některých výkresech grafické části územního plánu. Namítli, že grafická část neobsahuje řádné označení pozemků v souladu s katastrem nemovitostí, čímž není postaven najisto zásah územního plánu do jednotlivých vlastnických práv. Nevymezili však, v čem onen nesoulad spatřují. Územní plán má dvě části, textovou a grafickou, které se vzájemně doplňují a tvoří jeden celek. Z grafické i textové části napadeného územního plánu jsou nepochybně seznatelná plánovaná využití pozemků navrhovatelů. Na výkresu A3 (Výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací) jsou jednotlivé pozemky označeny parcelními čísly a zakresleny v souladu s údaji z katastru nemovitostí. Na zbylých výkresech jsou pozemky plně identifikovatelné vzhledem ke svému tvaru a umístění. Všechny v návrzích výslovně zmiňované nemovitosti jsou bez potíží dohledatelné a řádně označené. Textová část územního plánu v jednotlivých částech a bodech rovněž určuje, zda

je určitý pozemek vymezený parcelním číslem či jeho část dotčena specifikovaným opatřením.

22. Nejvyšší správní soud neshledal důvod, pro který by měla chybějící specifikace výměr jednotlivých staveb způsobit nepřezkoumatelnost územního plánu. Územní plán má za úkol upravit využití území jako celku. Tím se kupříkladu liší od regulačního plánu, který řeší uspořádání poměrů v území podrobnějším způsobem a jehož grafická část může v případě potřeby obsahovat graficky vyjádřitelné podmínky umístění a prostorového uspořádání staveb a staveb veřejné dopravní a technické infrastruktury a napojení staveb na ni zpracovat v samostatných výkresech [§ 61 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon")]. Žádný právní předpis neurčuje, aby grafická část územního plánu obsahovala výměru jednotlivých stávajících staveb. Nečiní tak ani § 13 odst. 1 a příloha č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, které stanoví, co má územní plán obsahovat. Takovýto údaj není pro potřeby územního plánování nezbytný. Naopak jeho zakreslení by způsobilo nepřehlednost plánu. Navíc jednotlivé výkresy srozumitelně obsahují zakreslení veřejných prostranství, dopravní a technické infrastruktury apod.

23. Nelze se proto ztotožnit s tvrzením navrhovatelů, že v důsledku nepřezkoumatelnosti územního plánu (aniž by uvedli, zda za nepřezkoumatelnou považují i textovou část, i když předchozí výtky směřovaly toliko do grafické části) nelze určit, v jakém specifickém rozsahu dochází k zásahu do jejich vlastnických práv. Z dalších bodů jejich návrhů je však zjevné, že navrhovatelé nemají pochybnosti o tom, které jejich pozemky a jakým způsobem jsou územním plánem zasaženy.

24. Navrhovatel b) má za to, že odpůrce porušil zákon, jestliže mu ve smyslu § 72 správního řádu nebylo doručeno rozhodnutí o námitkách uplatněných ke konceptu i návrhu územního plánu. Z předloženého spisu ani z jeho návrhu ovšem neplyne, že by navrhovatel b) uplatnil kvalifikované námitky. Za námitku nelze považovat jakékoliv podání či vznesení připomínky v průběhu pořizování tvorby územního plánu, nýbrž podání učiněné osobou ze specifikovaného okruhu subjektů ve smyslu § 48 odst. 2 a § 52 odst. 2 a 3 stavebního zákona. Obecní zastupitelstvo je přitom povinno rozhodnout i o námitce, která byla vznesena teprve k návrhu územního plánu, i když mohla být uplatněna již ke konceptu územního plánu (k tomu srov. rozsudek tohoto soudu ze dne 18. 12. 2008, čj. 1 Ao 4/2008 - 110).

25. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 18. 11. 2009, čj. 9 Ao 2/2009 - 54, zdůraznil význam zásady, podle které si každý musí střežit svá práva (*vigilantibus iura)* a procesní aktivity vlastníků dotčených pozemků již během přijímání a schvalování územního plánu obce a nikoliv až v průběhu soudního přezkumu. Z tohoto rozsudku vyplývá, že úspěšnost návrhu na zrušení opatření obecné povahy či jeho části je spojena s procesní aktivitou navrhovatele a jeho snahou o ochranu vlastnického práva již v průběhu procesu konaného odpůrcem. *A contrario* procesní pasivita navrhovatelů se promítne do vypořádání se s jejich dalšími námitkami. Aktivní legitimace k podání návrhu na zrušení územního plánu nesmí být zaměňována s možností takto legitimované osoby

rezignovat na zákonem danou možnost obrany a aktivity v průběhu procesu projednávání a schvalování územního plánu.

26. Z návrhu navrhovatele a), z rozhodnutí o námitkách obsaženém v opatření obecné povahy č. 1/2010 ani z dalších podkladových spisových materiálů předložených odpůrcem (např. dokument označený jako Stanoviska, připomínky, námitky, podání a jiné doklady uplatněné ke konceptu řešení a dalších podání k územnímu plánu) nevyplynulo, že by se navrhovatel a) účastnil procesu tvorby a schvalování územního plánu. Z předloženého výpisu z katastru nemovitostí vyplývá, že vlastnické právo k dotčeným pozemkům nabyl na základě kupní smlouvy ze dne 4. 12. 2007, tudíž v době před zpracováním a schválením návrhu územního plánu. Pokud by postupoval v souladu se zásadou *vigilantibus iura*, měl nepochybně možnost seznat, že poměry v území a pozemky v jeho vlastnictví budou zasaženy novým územním plánem.

27. Ve vztahu k navrhovateli b) soud konstatuje, že sice jisté procesní kroky v průběhu řízení podnikl (jeho návrh ze dne 12. 5. 2008 byl akceptován), avšak z obsahu jeho návrhu ani z podkladového materiálu nelze vyvodit, že by svá práva nemohl aktivně a řádně hájit i v průběhu projednávání návrhu územního plánu a uplatnit námitky dle § 52 stavebního zákona. Soud se neztotožňuje s tvrzením, že před schválením územního plánu nevznikl náležitý prostor pro vznesení kvalifikovaných námitek, a to z důvodu nesrozumitelnosti a nepřezkoumatelnosti návrhu. Navrhovateli nic nebránilo námitku nedostatečné srozumitelnosti návrhu územního plánu uplatnit, jelikož v důsledku toho by odpůrce byl povinen na ni náležitě reagovat. Navrhovatelé tak prakticky staví Nejvyšší správní soud na místo odpůrce a požadují po něm, aby posuzoval důvodnost námitek poprvé uplatněných až v soudním řízení a odpůrci dosud neznámých. To ovšem není jeho posláním: Nejvyšší správní soud jakožto garant zákonnosti opatření obecné povahy je povolán k přezkumu zákonnosti, nikoliv k činnosti, která přísluší veřejné správě. Jeho posláním není, aby nahrazoval skutková zjištění a právní závěry, které měl předsevzít správní orgán, aby zasahoval do jeho působnosti a nahrazoval ji.

28. V nyní posuzované věci tak lze uvést, že navrhovatel b) neuplatnil námitku proti návrhu územního plánu. Nemůže proto odpůrci vytýkat, že se s nimi nevypořádal a individuálně s nimi navrhovatele neseznámil. Též není pravdou, že by odpůrce porušil zákon nerozhodnutím o námitkách. Možnost podat námitky či připomínky proti návrhu územního plánu využilo několik desítek fyzických i právnických osob, jak vyplývá ze strany 6 – 27 opatření obecné povahy č. 1/2010, kde je obsaženo jejich vypořádání. Co se týče námitky ve vztahu ke schůzi konané dne 28. 5. 2007 a dalších jednání se starostou města, soud konstatuje, že toto tvrzení je natolik obecné, že se k němu soud nemůže blíže vyjádřit. Neplyne z něj, zda navrhovatel b) má na mysli námitky, které vznesl on sám či jiné subjekty, zda se takové schůze zúčastnil a pokud ano, jaké návrhy a výtky na ní vznesl. Rozhodně tato tvrzená námitka nemohla být zaznamenána v zápisu z jednání o konání veřejného projednání návrhu územního plánu, jak navrhovatel b) namítal, protože ten byl projednáván přibližně o rok a půl později. Byl-li navrhovateli kupříkladu udělen nějaký příslib nebo snažil-li se v průběhu procesu přijímání územního plánu hájit své soukromé záměry, je v jeho zájmu, aby svá tvrzení sdělil nejenom konkrétně, ale aby je rovněž podpořil i předložením důkazů. Tím spíše bylo možné očekávat, že v takovém případě navrhovatel uplatní námitky ve fázi veřejného projednání návrhu územního plánu.

Tak se však nestalo. Správní spis obsahuje záznam o průběhu veřejného projednání návrhu územního plánu, které se konalo dne 5. 11. 2009. Při ústním projednání reagovali zástupci výkonného pořizovatele a žalovaného na dotazy přítomných. Z prezenční listiny, která je k záznamu připojena vyplývá, že navrhovatelé se veřejného projednání návrhu územního plánu nezúčastnili.

29. Zdejší soud v rozhodnutí ze dne 28. 3. 2008, čj. 2 Ao 1/2008 - 51, vyslovil, že pro posouzení, zda určité podání je možno kvalifikovat jako námitku, není podstatná kvalita či obsahové náležitosti takového podání, nýbrž to, kdo a kdy takové podání učinil. Tak se může stát jen v koncentrované lhůtě. Dotčená osoba dle § 52 odst. 2 může uplatnit námitky nejpozději při veřejném projednání návrhu územního plánu. Z logiky věci plyne, že námitku proti návrhu územního plánu může osoba podat až poté, co je návrh vytvořen a dotčené osoby mají možnost se s ním seznámit, a relevantním způsobem na něj reagovat. Ve spise je založena veřejná vyhláška ze dne 16. 9. 2009, čj. 1469/09, kterou bylo oznámeno vystavení návrhu k veřejnému nahlédnutí a rovněž konání veřejného projednání návrhu územního plánu dne 5. 11. 2009. Již z uvedeného důvodu nelze považovat za námitku proti návrhu územního plánu podání navrhovatele b) ze dne 12. 5. 2008. V té době probíhalo projednávání konceptu řešení územního plánu. Z usnesení zastupitelstva města Klecany ze dne 15. 7. 2008 vyplývá, že byla schválena změna zadání územního plánu, kterou byl ze zadání vypuštěn požadavek konceptu. I proto nelze uvedené podání považovat za kvalifikovanou námitku k návrhu územního plánu o které by měl odpůrce povinnost rozhodnout zákonem předpokládaným způsobem a kterou by musel dle § 172 odst. 5 správního řádu vtělit do odůvodnění opatření obecné povahy.

30. S navrhovatelem b) nelze dále souhlasit v tvrzeném pochybení odpůrce, který mu ve smyslu § 72 správního řádu nedoručil rozhodnutí o námitkách. Nerozvedl blíže, zda toto pochybení spatřuje v nedoručení rozhodnutí o vypořádání námitek ostatních subjektů nebo vlastních námitek, které ovšem v koncentrační lhůtě neuplatnil. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 9. 2009, čj. 1 Ao 1/2009, uvedl, že „*podle § 172 odst. 5 správního řádu se rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy. Z toho též vyplývá, že není třeba vydávat o námitkách každého namítatele samostatné rozhodnutí, které by se této osobě např. i samostatně doručovalo. Postup odpůrce, který o námitkách a o vypořádání připomínek rozhodl usnesením zastupitelstva (zároveň s vydáním samotného napadeného územního plánu), s tím, že konkrétní způsob rozhodnutí o jednotlivých námitkách jednotlivých namítatelů (a vypořádání jednotlivých uplatněných připomínek) a jeho odůvodnění bylo obsaženo v odůvodnění územního plánu, tak byl zcela správný*“. Se způsobem, kterým se odpůrce vypořádal s jednotlivými námitkami a připomínkami, se navrhovatel b) mohl seznámit nahlédnutím do územního plánu nebo prostřednictvím webových stránek města, kde je územní plán v celém rozsahu zveřejněn.

31. Navrhovatelé na několika místech svých návrhů zopakovali, že napadeným opatřením obecné povahy (resp. jeho vymezených částí) jsou podstatným způsobem dotčeni na svých vlastnických právech k pozemkům. S výjimkou pozemků spjatých s územním rozhodnutím nedoložili, jakým způsobem chtěli ostatní pozemky využít a jakým způsobem územní plán tyto záměry ztěžuje či znemožňuje. Zásah do svých práv musí nejenom tvrdit, ale taktéž i prokázat. Zůstali-li navrhovatelé toliko v rovině často

nepříliš konkrétních tvrzení, a to ve spojení s jejich procesní pasivitou v průběhu řízení, nemohl se ani Nejvyšší správní soud zabývat nezákonností územního plánu nikterak konkrétním způsobem.

32. Podstatným účelem územního plánování je koordinace veřejných i soukromých záměrů změn v území, výstavby a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území (§ 18 odst. 3 stavebního zákona). Při koordinaci zájmů v území dochází z povahy věci ke střetům mezi zájmy soukromých subjektů i ke střetům s veřejnými záměry v území. Výsledkem těchto střetů nutně musí být stav, kdy přijatý územní plán bezezbytku neuspokojí představy každého. Jde však vždy o míru přiměřenosti takového omezení vzhledem ke konkrétním podmínkám v území. Právě proto, aby mohla být zachována tato přiměřenost zásahů do jednotlivých zájmů, je upraven proces přijímání územního plánu tak, aby dotčené osoby mohly v průběhu jeho přijímání uplatnit svá stanoviska. V rozhodnutí čj. 1 Ao 1/2009 - 120, zdejší soud konstatoval, že vlastníci dotčení územním plánováním jsou zásadně povinni strpět i bez svého souhlasu omezení, která pro ně vyplývají z územního plánu, nepřesáhnou-li určitou míru, v rámci níž lze taková omezení po každém vlastníku bez dalšího spravedlivě požadovat (spravedlivou míru). Jaká míra to bude, je nutno posoudit vždy v konkrétním případě s přihlédnutím k rozhodným okolnostem. V některých případech připouští i zásah přesahující tuto míru, přičemž ani zde k jeho provedení není nutný souhlas dotčeného vlastníka. K onomu přesáhnutí spravedlivé míry je nutno zopakovat, že Nejvyšší správní soud zkoumá způsob, jakým odpůrce poměřoval soukromé a veřejné zájmy. Situace, kdy navrhovatel nehájil a neprezentoval před odpůrcem řádným způsobem své soukromé zájmy, nemohl soud přirozeně přezkoumat a ani z ničeho usuzovat, jak by odpůrce posoudil střet veřejného zájmu např. na vybudování nové technické a dopravní infrastruktury a dalších veřejnoprávních opatření a staveb se soukromým zájmem (investičním záměrem) navrhovatelů a zda by odpůrce v každém namítaném případě upřednostnil zájem veřejný.

33. Navrhovatel a) zdůraznil existenci územního rozhodnutí čj. 0219/ÚR/St/2001, kterým bylo rozhodnuto o využití a zastavění v něm uvedených pozemků. Nejvyšší správní soud upozorňuje, že pozemky p. č. 133/1 a 724 nejsou do zmiňovaného územního rozhodnutí zahrnuty. Dle navrhovatele a) územní plán toto územní rozhodnutí nerespektuje. Většinu z uvedených pozemků zařadil do oddílu asanace pod bod A1 asanace částí dolních kasáren, ačkoliv žádný z těchto pozemků není územním plánem pod tento bod zařazen a ani z něj nevyplývá, že vymezené pozemky budou asanováním dolních kasáren dotčeny. Rekapitulační výčet převzatý z textové části územního plánu a určující plánované zařazení pozemků ovšem sám o sobě nezákonný a nepřiměřený zásah do vlastnického práva neprokazuje. Nutno zde ovšem poukázat na jistou nesystematičnost, kdy jak navrhovatel a), tak i navrhovatel b) na několika místech označili pozemky, které sice spadají do daného oddílu textové části, nikoliv však do konkrétního bodu.

34. Oba navrhovatelé územnímu plánu vytkli rozpor s vyhláškou č. 501/2006 Sb. Toliko obecně však citovali § 3 a § 7 odst. 2 a § 10 této vyhlášky, aniž by uvedli, jakým způsobem tvrzené porušení zasahuje do jejich práv. Jestliže se omezili na pouhé konstatování rozporu (zvláště u § 3 vyhlášky), jejich výtka je nedostačující. Nekonkrétně dále uvedli, že tento předpis nepředpokládá umístění veřejných prostranství na soukromé pozemky uzavřeného areálu statku. Navrhovatel a) nenabídl důkazní prostředky, tím méně

prokázal, že by vlastnil uzavřený (zastavěný) areál. Nesouhlasil-li se záměrem umístění veřejné zeleně (VZ 6, nikoli veřejného prostranství označeného v textové i grafické části VP) na části svých pozemků, měl proti němu před odpůrcem aktivně vystupovat a vyložit veškeré důvody, pro které považuje záměr odpůrce vyjádřený v územním plánu za nesprávný. Změnou funkčního využití pozemků na veřejnou zeleň je dotčena jen část pozemků navrhovatele a) vymezených v územním rozhodnutí, a sice pozemky p. č. 1/3, 1/4, 1/5, 1/6, 463/14 a 724. Zbylá část asanovaného území je dle územního plánu vymezena jako plocha přestavby s využitím SO (Smíšené obytné plochy, na nichž je bydlení kombinováno s občanským vybavením a podnikatelskými aktivitami) a BR (Bydlení v rodinných domech).

35. K nesouhlasu navrhovatelů s umístěním plochy technické infrastruktury soud uvádí, že navrhovatelé ani netvrdili, že by jejich pozemky měly být určeny jako plocha technické infrastruktury (v územním plánu označeném jako TI, příp. technická infrastruktura - odpadní vody - TO). Ustanovení § 10 citované vyhlášky na jejich pozemky tudíž nedopadá. Skutečnost, že na pozemku bude umístěna trafostanice, kanalizační řad apod., tedy zařízení technické infrastruktury, ještě neznamená, že pozemek slouží výhradně jako plocha technické infrastruktury a nelze jej využit jiným způsobem. Navrhovatel a), vyjma pozemků souvisejících s plánovaným umístěním veřejné zeleně, nekonkretizoval, jakým způsobem a v jaké míře územní plán znemožňuje rozmístění staveb, technické a dopravní infrastruktury dle územního rozhodnutí. Na základě územního rozhodnutí má být na pozemcích navrhovatele a) umístěna nejenom obytná zóna stávající z rodinných a bytových domů, ale přirozeně je doplněna i o další nezbytná zařízení jako je kanalizace, vodovod, komunikace, plynovod apod., které mají být na převážné části pozemků navrhovatele a) umístěny i dle územního plánu.

36. Za předpokladu, že by navrhovatel a) vyvinul aktivitu a seznámil by se s připravovaným územním plánem, mohl ověřit plánované využití pozemku pro umístění veřejné zeleně a před odpůrcem jej zpochybnit. Za takové situace nelze odpůrci vytýkat, že v územním plánu rozhodl daným způsobem. Soud podotýká, že zřízení veřejné plochy se zelení VZ6 je záměrem, pro který odpůrce může uplatnit předkupní právo, jak vyplývá v souladu s § 101 stavebního zákona, z bodu 7.3. textové části územního plánu a výkresu veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací A3 mapové části. Na tomto místě lze odkázat již na zmiňované rozhodnutí čj. 9 Ao 2/2009 - 54, v němž soud vyslovil, že „*námitkou omezení vlastnických a jiných věcných práv spočívající v určení jiného funkčního využití pozemků v novém územním plánu obce se soud může na návrh vlastníka takových pozemků zabývat v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. pouze tehdy, vyslovil-li vlastník dotčených pozemků (navrhovatel) v procesu přijímání a schvalování nového územního plánu obce své námitky nebo připomínky proti novému funkčnímu využití pozemků, a tedy obci umožnil se s těmito výhradami seznámit a reagovat na ně prostřednictvím vypořádání námitek nebo připomínek dle § 53 odst. 1 stavebního zákona.*“.

37. Jako nedůvodné byly soudem posouzeny námitky navrhovatele a), dle kterých územní plán účelově vytváří prostor pro vyvlastnění tím, že zahrnul pozemky do asanačních ploch a mění jejich funkční využití. Pouhým rozhodnutím o asanování určitého území nelze dospět k závěru o protiprávnosti takového postupu. Ani navrhovatelé v obecné rovině nezpochybňovali, že přijatý územní plán může vymezit určitá území tak,

že předpokládá v budoucnu jejich asanaci. Z textové části odůvodnění územního plánu plyne, že pro asanaci byly vymezeny plochy zahrnující zaniklé nebo nevyužité stavební objekty a areály ve špatném stavu. Důvodem k asanaci území je veřejný zájem, který může ale přirozeně i nemusí korespondovat se zájmem soukromé osoby. Pro řešení střetu těchto zájmů a jejich proporcionální poměření slouží primárně řízení o přijímání opatření obecné povahy. Bylo tedy nepochybně v zájmu navrhovatele a), aby zpochybnil správnost a veřejný zájem na asanaci území a zavázal odpůrce k poměření jeho zájmu na uskutečnění výstavby komplexu bytových a rodinných domů a s tím související dopravní a technické infrastruktury. Totéž měl učinit i ve vztahu k územním plánem předpokládanému umístění dopravní a technické infrastruktury na jeho pozemcích.

38. Navrhovatel b) ve vztahu k parcele č. 463/3 sdělil, že na ni bylo vydáno územní rozhodnutí čj. 0604/ÚR/St/2001. Přijatý územní plán nerespektuje toto územní rozhodnutí a ve svém důsledku znemožňuje jeho realizaci. Územním plánem navrhované stavby dle navrhovatele b) zasahují do pozemku zcela nevhodným způsobem. Soud z přiloženého územního rozhodnutí ověřil, že na uvedeném pozemku má být na základě územního rozhodnutí umístěn vodovodní i plynovodní řad, přípojka elektřiny, kanalizace i kabelové rozvody. Dle územního plánu má být tento pozemek dotčen mimo jiné doplněním dalších vodovodních, kanalizačních či plynovodních řadů. Navrhovatel b) nikterak neobjasnil, kterým konkrétním plánovaným veřejně prospěšným opatřením či stavbou bude znemožněno realizovat územní rozhodnutí a ve výsledku stavbu celého objektu obchodní zóny, když z povahy věci vyplývá, že doplnění vodovodních, kanalizačních či plynovodních řadů, předpokládané územním plánem, není v rozporu (spíše naopak) s umístěním těchto sítí, jak s nimi počítá územní rozhodnutí. Pokud navrhovatel b) nesouhlasil s umístěním doplnění vodovodních, plynovodních a kanalizačních řadů na části jeho pozemků a jestliže měl za to, že územní plán znemožní realizaci jeho vlastního záměru, měl i v tomto případě možnost opatření obecné povahy a jeho účelnost před odpůrcem zpochybnit prostřednictvím námitek proti návrhu územního plánu. Navrhovatel b) tak neučinil. Proto nemůže až v rámci řízení před soudem odpůrci úspěšně vyčítat nevhodnost a nekoncepčnost využití daných ploch.

39. Navrhovatel b) dále vyjádřil nesouhlas s tím, že trafostanice jsou územním plánem umístěny uprostřed pozemku v místech, kde je plánována zcela jiná výstavba. Soud ovšem z grafické části územního plánu ověřil, že nová trafostanice je na zmiňovaném pozemku p. č. 463/3 plánována toliko jedna a dle výkresu B6 grafické části územního plánu je předpokládána na jeho okraji. Není též zřejmé, z jakého důvodu navrhovatel brojí proti umístění trafostanice na pozemku p. č. 463/3 územním plánem, jelikož tento záměr zcela koresponduje s územním rozhodnutím, dle kterého má být trafostanice na tomto pozemku taktéž umístěna. Nejvyšší správní soud se může toliko domnívat, zda navrhovatel užitím množného čísla u trafostanic měl na mysli i trafostanici plánovanou na pozemku p. č. 463/2, která je ovšem umístěna rovněž na okraji, nikoliv v centru pozemku. Ani v souvislosti s tímto pozemkem ovšem neuvedl, proč by trafostanice měla zabránit umístění stavby, pro kterou bylo vydáno územní rozhodnutí.

40. Pozemky navrhovatele b) dotčené územním rozhodnutím jsou zařazeny jakožto smíšené výrobní zastavitelné plochy (SV3), určené pro rozvoj lehké výroby, podnikání, obchodu a služeb, do první etapy. Z obecného hlediska tak územní plán neznemožňuje

navrhovatelův investiční záměr a s ohledem na nedostatečné tvrzení v návrhu nelze dospět k závěru o změně účelu využití pozemků v jeho neprospěch. Navrhovatel nemůže od soudu očekávat, že za něj bude sám dohledávat důkazní prostředky na podporu jeho tvrzení. V případě zbylých pozemků nevyjádřil svůj záměr s jejich nakládáním, a tudíž se k nim soud nemůže v tomto směru vyjádřit. Proto nelze dovodit postoj odpůrce a zpochybňovat jeho případné závěry, které nevyslovil, jelikož k tomu neměl v důsledku jednání (či spíše nejednání) navrhovatele v rámci procesu přijímání územního plánu příležitost. Ani k názoru navrhovatele b), že územní plán má za cíl mnohem více, než co bylo v jeho zadání, nelze zaujmout stanovisko, jelikož i zde navrhovatel zůstal v rovině obecného tvrzení, nepodloženého žádnými důkazními návrhy.

41. Navrhovatel b) dále namítl, že veřejně prospěšné stavby, které zasahují jeho pozemky, nejsou zakresleny na výkresu veřejně prospěšných staveb, čímž se napadené opatření obecné povahy stává nezákonným. V návrhu vymezil celkem 23 případů, ve kterých jsou jeho pozemky zasaženy plánovanými veřejně prospěšnými stavbami a opatřeními (nikoliv asanací, jak rovněž uvádí), přičemž neuvedl, zda všechny anebo jen některé z těchto záměrů nejsou zakresleny na daném výkresu. Na tomto místě lze nejprve obecně odkázat na rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 26. 5. 2010, čj. 8 Ao 1/2007 - 94, ve kterém Nejvyšší správní soud označil za nereálný a nedůvodný požadavek navrhovatelů, aby v grafické části územního plánu byla zakreslena každá vodovodní či kanalizační přípojka. Taková míra podrobnosti by neodpovídala posuzovanému druhu územně plánovací dokumentace, jež má za úkol řešit funkční využití území jako celku. Územní plán jako relativně obecný nástroj územního plánování nemá ani nemůže mít za cíl zohlednit veškeré skutečnosti vážící se ke každému konkrétnímu pozemku v regulovaném území.

42. Konkrétní veřejně prospěšná opatření a stavby jsou v textové části územního plánu označeny prostřednictvím „čísla“ a poté blíže specifikovány pomocí „plochy /liniového prvku“ (u staveb dopravní infrastruktury), „označení“ (u nadregionálních a regionálních prvků územního systému ekologické stability), „plochy“ (u založení liniové zeleně sídelní) či „lokality“ (u asanace). Pod veřejně prospěšná opatření a stavby jsou rozřazeny jednotlivé pozemky, které jsou specifikovány pomocí parcelních čísel. Na základě přílohy 7 části I odst. 3 písm. c) vyhlášky č. 500/2006 Sb. musí grafická část územního plánu obsahovat výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací. V posuzovaném případě byl tento požadavek splněn prostřednictvím výkresu A3, kde jsou plánované stavby a opatření zakresleny prostřednictvím „čísel“. Tento výkres koresponduje s textovou částí územního plánu. Za grafickou část územního plánu je třeba považovat všechny výkresy. V daném případě jsou jednotlivá veřejně prospěšná opatření a stavby dále podrobněji zakresleny na dalších výkresech, zejména pak B1 – B6 (např. dopravní infrastruktura či energetika). S ohledem na skutečnost, že navrhovatel b) nevymezil, která či které konkrétní stavby a opatření nejsou v plánu zakresleny a samotný soud tvrzené pochybení neshledal, uzavřel, že uvedená výtka není důvodná.

43. Shora uvedený závěr je možno vyslovit i k další námitce navrhovatele b), a sice že z textové části územního plánu není patrné přesné umístění a rozsah navrhovaných omezení vlastnictví. Jak již bylo uvedeno, detailní popis jednotlivých prvků není cílem územního plánu. Kombinací textové a grafické části navrhovatel nepochybně

získá jasnou informaci o způsobu, kterým se územní plán dotkne pozemků v jeho vlastnictví. Co se týče diferenční lokalizace prvků územně ekologické stability a výtky, že nejsou v textové části detailně popsány, soud uvádí, že je v oblasti územního plánování irelevantní. To, zda budou na pozemku vysázeny „hezké keře“ či topoly, může být otázkou navazujících řízení vztahujících se ke konkrétnímu pozemku, nikoliv však předmětem obecného územního plánu.

44. Nejvyšší správní soud nespatřuje důvodnost ani námitky navrhovatele b) ke vztahu etapizace a omezení jeho vlastnických práv. Konkrétně uvedl, že zastupitelstvo města bezvýsledně žádal, aby pozemek p. č. 463/5 přeřadilo do první etapy. Účelnost zařazení některých pozemků navrhovatele b) do druhé etapy nebyla prostřednictvím námitek k návrhu územního plánu zpochybněna. Na schválení konkrétní úpravy územního plánu dle požadavků vlastníka dotčeného pozemku neexistuje individuální subjektivní právo. Zájmy vlastníků pozemků, např. v podobě určitého investičního záměru, nejsou samy o sobě nadřazeny zájmu veřejnému reprezentovanému orgánem veřejné moci (kupř. reprezentovanému potřebou zlepšení dopravní obslužnosti lokality). S ohledem na to, že odpůrce se z důvodu neuplatnění námitek k návrhu územního plánu k tomuto požadavku nevyjádřil, nemůže tak učinit ani soud.

45. Výše uvedené pak soud konstatuje i k tvrzenému nepřiměřenému a nesprávnému řešení územního plánu ve vztahu k pozemkům p. č. 463/5 a 463/16, které mají být částečně užity pro stavbu místní komunikace. Dle navrhovatele b) se tak děje bez ohledu na skutečnost, že na těchto pozemcích nemůže být uskutečňována jakákoliv výstavba, jelikož jsou zařazeny do tzv. druhé etapy. Z takto podané námitky ovšem není zřejmé, zda navrhovatel brojí proti samotné etapizaci, která se dotýká jeho pozemků nebo proti plánovanému vybudování místní komunikace vedoucí mezi jeho pozemky. Taktéž není zřejmá souvislost etapizace s tvrzením o severní alternativě pražského okruhu a letišti. Navrhovatel b) tuto skutečnost jen konstatuje a není tak zjevné, jakým způsobem, a zda vůbec, mají tyto skutečnosti zasáhnout do jeho práv, zda mají vliv na nezákonnost či nepřiměřenost řešení územního plánu. Nejvyšší správní soud se k nim proto nemohl vyjádřit.

46. Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že ani poukaz navrhovatelů na rozhodnutí zdejšího soudu čj. 1 Ao 1/2009 - 120, ani toliko obecný a podpůrný odkaz na rozhodnutí čj. 9 Ao 2/2008 - 62 a Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 456/09 nemůže zvrátit závěr o nedůvodnosti návrhů na zrušení částí územního plánu. Předmětem přezkumu prostředně uvedeného rozhodnutí byly okolnosti související se změnou územního plánu, který byl pořízen a vydán za účinnosti zákona č. 50/1976 Sb. stavebního zákona, přičemž skutkové a právní okolnosti věci na souzenou věc nedopadají. Ani nález Ústavního soudu nijak nepodporuje důvodnost uplatněných námitek. Aktivní procesní legitimaci k podání návrhu k soudu, která byla v těchto rozhodnutích řešena, nelze zaměňovat s úspěchem při meritorním posuzování jednotlivých námitek a tedy věcnou důvodností návrhu.

47. S odkazem na shora vyslovené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že námitky uplatněné navrhovateli v jejich návrzích na zrušení konkretizovaných částí napadeného územního plánu města Klecany schváleného usnesením zastupitelstva města Klecany dne 20. 4. 2010 nejsou důvodné. Rozhodl proto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

IV.

48. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 101d odst. 5 s. ř. s., podle něhož v tomto zvláštním druhu řízení nemá žádný z účastníků řízení na náhradu nákladů právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. července 2010

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu